

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ
ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція магістрантів

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
УХХІ СТОЛІТТІ**

**Актуальні питання розвитку аграрного
та земельного права: національний і міжнародний вимір**

18 листопада 2021 р.

Біла Церква
2021

КУШНІР Д.О., магістрант

Науковий керівник – НІКІТЕНКО О.І., д-р юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

zahar08052015@ukr.net

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ В АГРАРНІЙ СФЕРІ

Анотація. Суспільні відносини в сфері безпеки АПК як безпосередній об'єкт адміністративно-правового регулювання відрізняються рядом особливостей, серед яких найбільш значущими є широкий спектр видів діяльності.

Ключові слова: безпека, аграрна сфера, органічні АПК, міжвідомча взаємодія, продовольча безпека.

Агропромисловий комплекс (далі – АПК) є найважливішою складовою частиною економіки України, де виробляється життєво важлива для суспільства продукція і зосереджений величезний економічний потенціал. Розвиток агропромислового комплексу у вирішальній мірі визначає стан всього народногосподарського потенціалу, рівень продовольчої безпеки держави і соціально-економічну обстановку в суспільстві. Агропромисловий комплекс відрізняє особлива специфіка, що вимагає і особливого підходу при виробленні та реалізації заходів державного регулювання. Існуюча в даний час проблематика недостатнього забезпечення продовольчої безпеки України, низької рентабельності агропромислового виробництва і зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняних підприємств ставить завдання вдосконалення форм і методів адміністративно-правового регулювання агропромислового комплексу.

Суспільні відносини в сфері безпеки АПК як безпосередній об'єкт адміністративно-правового регулювання відрізняються рядом особливостей, серед яких найбільш значущими є широкий спектр видів діяльності, на які поширюється цей вид регулювання, і сама специфіка агропромислового комплексу як галузі економіки. Для АПК характерна сезонність виробництва, порівняно повільний оборот капіталу, ризикованість виробництва в зв'язку з нестабільністю природно-кліматичних умов, висока капіталомісткість і енергоємність.

Здійснення ефективного адміністративно-правового регулювання АПК сьогодні неможливо без реального дотримання громадських інтересів, створення сприятливих умов для суб'єктів господарювання, зокрема за допомогою встановлення нового адміністративно-режиму і посилення заходів щодо забезпечення продовольчої безпеки, зниження собівартості виробленої продукції, що досягається в тому числі шляхом спрощення і здешевлення адміністративних процедур. Вироблення більш ефективних у порівнянні з наявними формами і методами адміністративно-правового регулювання АПК можлива тільки на основі вивчення генезису даного виду регулювання, аналізу причин недостатньої корисності раніше застосовуваних заходів, порівняльно-правового аналізу моделей адміністративно-правового регулювання агропромислового комплексу в зарубіжних державах, вивчення вимог обов'язкових для України міжнародних актів і угод, чіткої класифікації та аналізу існуючих форм і методів адміністративно-правового регулювання агропромислового комплексу.

Сьогодні на перший план виходить необхідність забезпечити продовольчу безпеку в країні і одночасно сприяти конкурентоспроможності вітчизняних суб'єктів АПК, сприяючи імпортозаміщенню, зайнятості українського населення і високої прибутковості аграрного бізнесу. Особливістю адміністративно-правового регулювання АПК на даному етапі є те, що провідну роль в наборі правового інструментарію повинні грати заходи стимулюючого характеру, що дозволяють забезпечити сталий розвиток АПК і підвищення рентабельності сільгосп товаровиробників та інших суб'єктів АПК.

Серед інших завдань державного рівня варто відзначити такі, як:

- розробка і впровадження концепції забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектора в контексті євроінтеграції;

- структурна перебудова агропромислового комплексу;
- забезпечення адаптації підприємств АПК з урахуванням вступу України до СОТ та інтеграції в ЄС;
- збільшення обсягів експорту продукції сільського господарства;
- створення умов для розвитку ефективного підприємництва в АПК;
- нарощування обсягів інвестицій, в тому числі іноземних держав та їх інноваційне спрямування;
- створення цивілізованих умов проживання в сільській місцевості як основи припливу працездатних верств.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Земельний Кодекс України(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, № 3-4, ст.27)
2. Закон України «Про ветеринарну медицину»(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 36, ст.531)
3. Закон України «Про охорону прав на сорти рослин»(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 21, ст.218)
4. Закон України «Про карантин рослин» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 34, ст.352)
5. Закон України «Про племінну справу у тваринництві» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 2, ст. 7)
6. Закон України «Про насіння і садивний матеріал»(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 13, ст.92)
7. Закон України «Про особисте селянське господарство» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 29, ст.232)
8. Закон України «Про фермерське господарство» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2003, № 45, ст.363)
9. Закон України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1990, № 45, ст.602)
10. Григоренко Я. О. Особливості державного регулювання аграрного сектору в контексті забезпечення економічної безпеки держави. Економіка АПК. 2016. №7. С. 100 – 105.
11. Пугачов М. І. Аграрний сектор економіки України в умовах інституційних змін. Економіка АПК. 2017. № 5. С. 12–18.

Кушнір Д.О., Нікітенко О.І. Правове регулювання безпеки в аграрній сфері.....64